

Det blir tull uten toll

Norges Bondelags og Norsk Bonde- og Småbrukarlags krav i jordbruksforhandlingene står ikke i stil til forventningene blant medlemmene. De vil ha en inntektsutvikling som gjør at de kapper inn på forspranget til lønnsgrupper. Da virker det smått med et utgangskrav på drøyt 1,8 milliarder kroner, i alle fall dersom en tar hensyn til at summen vil bli kraftig redusert i løpet av forhandlingene. Her er det ikke mye forhandlingsmonn.

Det er lett å forstå frustrasjonene på grunnplanet i norsk landbruk. Bøndene føler seg ikke verdsatt så lenge de har en inntekt på om lag det halve av

gjennomsnittsnordmannens lønnsinntekt. Da er det ikke til å undres over at bøndene ventet seg kraftigere lut i næringens eget krav.

Men landbrukets forhandlingsdelegasjon har ikke utformet kravet i et politisk vakuum. Den har fått signaler om hvor stor betalingsvilje det er i regjeringskvartalet. De har åpenbart vært av nedslående karakter.

Landbrukets forhandlere kunne valgt å ignorere signalene, og fremmet et tremilliarderskrav. Det hadde slått an ute blant medlemmene. Men hvis forhandlerne sitter inne med informasjon som tilsier at dette er et totalt urealistisk krav, ville det jo bare vært et spill for galleriet.

Oppsummert

Smålåtent

1 Landbrukets krav på drøyt 1,8 milliarder kroner slår ikke an blant bondeorganisasjonenes medlemmer.

Signaler

2 Forhandlingsdelegasjonen har nok fått signaler om hvor lav regjeringens betalingsvilje er, og utformet kravet etter det.

Jokeren

3 Slik det ser ut nå, er det kun tollendringer som gir rom for økte melkepriser som kan bevege avtaleramma i nærheten av noe bøndene kan skrive under på.

Tross lav totalsum, medfører kravet dobbelt så mange budsjettkroner fra staten som i forrige avtale. Det vil ikke en regjering med innstrammingshensikter være med på.

Jokeren i dette oppgjøret er tollendringer som gjør det mulig å øke prisene på melk. Slik det ser ut nå, er dette det eneste tiltaket partene kan sette inn som vil strekke avtaleramma i nærheten av noe som bøndene kan skrive under på.

Det er trist at regjeringen ser ut til å forspille muligheten til å tette inntektsgapet. Det hadde relativt sett vært billigere å gjøre det i et år der andre grupper har en moderat lønnsutvikling.

SAGT

av andre

Jenny Skavlan. FOTO: SCANPIX

Grense

* «Jeg ville takket nei til Paradise Hotel. Som programleder må man promotere programmet man leder, og kunne stå for innholdet. Det hadde jeg ikke klart med Paradise Hotel.»

TV3-programleder Jenny Skavlan trekker en grense i intervju med Her og Nå.

Delelinje

* «Vi burde heller stått på kravene og ventet flere år på å få på plass en avtale.»

Administrerende direktør Audun Maråk i Fiskebåtredernes Forbund synes ikke 40 års venting på en avtale med russerne om grensene i Barentshavet er nok, ifølge VG.

Moralsk vokter

* «Bør vi har dårlig samvittighet for å være havimperialister? – Nei, dette er ikke noe vi skal si unnskyld for.»

Dagbladet prøver også å helle malurt i Barentshavbeget, men NUPI-direktør Sverre Lodgaard ødelegger den vinkelen effektivt.

Krim

* «Det var i februar i år at turistvert Magne Olav Thorset vart fråstolen den kraftige batteriladaren sin frå Fanitullen i Hemsedal.»

Melding i Hallingdølen. Laderen er nå kommet til rette, etter tre måneder på avveie.

Mañana mañana

* «Han legger til at Arbeidstilsynet rutinemessig er varslet og at de vil se på saken i morgen, søndag eller mandag.»

Fra Indre.no.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Ungkar på fire dager

DAGENS GJEST

Du kjenner ham du også. Mannen som bor alene og som folk med et glimt i øyet kaller «ungkar og spellemann». Mor er død. Nevøer og nieser har vokst fra ham. Snart er han i fredningsklasse.

Visst lever unkgarene i beste velgående. Antakelig er det flere av dem i dag enn noensinne. Men de ser ikke ut som unkgarer lenger. Det er single, attråverdige, vellyktende, pent antrukne menn som ofte skærer poenger med en morsom replikk og en belevn atferd. Vår tids unkgarer er de som har styrt unna ekteskapsfellen, og som lever på inn- og utpust. Vår tids unkgarer blir aldri gamle. For livets glade gutter går solen aldri ned.

Selvfølkelig er ikke dette sant. Jeg vet ikke engang om det er en myte. Men den unkgaren jeg snakker om, attergløymas mannlige motstykke, begynner å bli en sjelden vare. Han som kan lukte litt stramt, som har tre dager med skjegg og en frynsete skjortesnipp. Han som synes Sterilan roll-on er helt ok til selskapsbruk og som vokste ut av dressen ved juletider i 1990. Ungkaren som revyene elsker å parodierte og

som alle drar kjensel på. Som vi ler hjertelig av når han står på en scene, og i smug når vi treffer ham ute. Ungkaren er han som lot dagene komme, og som nå lar årene gå.

Ikke le. Det kan skje oss alle. Jeg vet det. Det tar fire dager. Ikke mer. Når høstjakta nærmer seg, våkner unkgaren i noen og hver. En uke i skogen og på fjellet. Kummerlige forhold, bål, bokseamat, brennevin, slitne vitser og historier som ikke tåler kildegransking. Fire dager.

Det starter med at du lar barberhøvelen ligge, nøyer deg med litt kaldt vann i ansiktet, bruker underbuksa en ekstra dag og tramper gårsdagens strømper myke. Så er du der. Flekkene, luktene, den manglende tannpussen. Alt forvitret. Ingen kontroll. Nei, jeg er ingen jeger, men jeg har et hus som er satt i stand etter antikvariske prinsipper. Nordengen, så vakkert at det tar pusten fra forbipasserende. En solbrent drøm, innhegnet av historiske roser, med rødt teglsteinstak, vindusgerikter, linoljemaling, snekerglede, ruglete glass og ekte sprosser. Når månen farger alt i grått, ligger Nordengen der som en sølvfarget skygge i mørket. Et sted der årstidene romsterer i

Sjur Harby er arkeolog og skribent

FORFALL

«Det starter med at du lar barberhøvelen ligge, nøyer deg med litt kaldt vann i ansiktet, bruker underbuksa en ekstra dag og tramper gårsdagens strømper myke.»

krokene, der døgnet går sin gang og hvor den blå timen fremdeles får være blå.

Visst kan dette kopieres. Ukeblader og livsstilsmagasiner gjør det ukentlig. Interiørarkitekter og møbelprodusenter strekker seg langt for å gi deg landlivets innbilde gleder. Litt tilgjort slitasje her og en vaklevoren stol der. Et virvar av bestemors blonder og tepper, ispedd en passende porsjon urter, noen gamle epletrær, en sixpence, noen ruter fra Burberrys of London og litt arvegods med tvilsom proveniens. Behagelig, rent, pent og luktfritt. Ikke en flekk for mye. Country living is the real life for real people.

Nordengen er antikvarens våte drøm. Annerledesstedet der livet lever mens tiden står stille. Et hus uten innlagt vann og med elektrisitet som bare så vidt rekker fram til sikringskapet. Originale paneler, slitte tregulv, vedfyring, vannbæring, utedo, spindelvev, flaggermus og firbeinte leieboere hele vinteren. Ikke la deg forføre av nostalgisens retorikk.

Ungkar er både en prosess og en tilstand: I Nordengen tar det bare fire dager.